

T.C.
YARGITAY
CEZA GENEL KURULU

Esas : 2021/198
Karar : 2021/359
Tarih : 08.07.2021

Kararı Veren

Yargıtay Dairesi : 15. Ceza Dairesi

Mahkemesi :Ağır Ceza

Nitelikli dolandırıcılık ve resmî belgede sahtecilik suçlarından açılan kamu davasında yapılan yargılama sonucunda sanıklar ... ve ...'in eylemlerinin nitelikli dolandırıcılığa teşebbüs ve özel belgede sahtecilik suçlarını oluşturduğu kabul edilerek, TCK'nın 158/1-d, 35/2, 62 ve 52/2-4 maddeleri uyarınca 2 yıl 6 ay hapis ve 7.500 TL adli para cezasına ve taksitlendirmeye, aynı Kanun'un 207/1 ve 62. maddeleri uyarınca ise 1 yıl 8 ay hapis cezasına, ertelemeye ve denetim süresi belirlenmesine, her iki suç bakımından aynı Kanun'un 53/1. maddesi uyarınca hak yoksunluklarına ilişkin Karabük Ağır Ceza Mahkemesince verilen 26.03.2015 tarihli ve 178-55 sayılı hükümlerin sanıklar müdafileri ve katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 15. Ceza Dairesince 03.12.2018 tarih ve 1385-8789 sayı ile nitelikli dolandırıcılığa teşebbüs suçu yönünden onanmasına, özel belgede sahtecilik suçu yönünden ise TCK'nın 53. maddesine ilişkin olarak düzeltilerek onanmasına karar verilmiş ve hükümler kesinleşmiştir.

Hükümlerin kesinleşmesinden sonra sanıklar müdafilerinin, yargılamanın yenilenmesine ilişkin taleplerinin Karabük Ağır Ceza Mahkemesince 28.05.2019 tarih ve 178-55 sayı ile reddi kararına yönelik itirazlarının itiraz mercisi Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesince 10.10.2019 tarih ve 1291 değişik iş sayı ile reddine karar verilmiştir.

Merci kararına karşı Adalet Bakanlığınca 16.04.2020 tarih ve 94660652-105-78-5713-2020-Kyb sayı ile kanun yararına bozma isteminde bulunulması üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 12.06.2020 tarih ve 44385 sayı ile;

"...Dosya kapsamına göre, sanıklar müdafilerinin hükme esas alınan Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünün 04.10.2012 tarihli raporunun sahte olduğu gerekçesiyle yargılamanın yenilenmesi talebinde ileri sürdükleri hususun, hükme esas alınan raporun kesin olarak sahte olduğunun sabit olmaması sebebiyle yargılamanın yenilenmesi talebinin reddine karar verilmiş ise de, sanıklar müdafilerinin ibraz ettikleri 12.04.2019 tarihli Ulusal Kriminal Büro tarafından hazırlanan rapor içeriğine göre, yargılamanın yenilenmesi talebi olarak ileri sürülen delillerin 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 318 ilâ 321. maddeleri uyarınca yargılamanın yenilenmesini gerektirecek mahiyette olup olmadıklarının tespiti bakımından, kabule değer görülerek, toplanacak diğer delillerle birlikte değerlendirildikten sonra, yargılamanın yenilenmesinin kabul veya reddine karar verilmesinin uygun olacağı gözetilmeden, itirazın bu yönden kabulü yerine yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmediği," gerekçesiyle kararın kanun yararına bozulması istenmiştir.

Dosyayı inceleyen Yargıtay 15. Ceza Dairesince 19.10.2020 tarih, 5902-9963 sayı ve oy çokluğu ile;

"...Müşteki ile sanık ...'in eski ortak oldukları ve o dönemlerde müştekinin bankaya ödeme talimatı yazılabilmesi için sanık ...'a vermiş olduğu imzalı boş kâğıdın ortaklık bittikten sonra Hasan ve onun kardeşi diğer sanık ... tarafından borç senedi hâline getirilerek icra takibi başlatıldığı, böylece atılı suçların işlendiği iddiası sonrasında yapılan yargılama ile sanıkların mahkûmiyetine karar verilmiş ve bu karar

kesinleşmiş olup, dosya kapsamında sonradan sanık müdafisinin talebiyle alınan ve dosyaya sunulan ulusal kriminal büro raporunun yeni delil mahiyetinde olduğu ve Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünün raporunda belirtilen fulaj izinin hem sahteciliğe konu senette olmadığı, hem de mahkeme tarafından yanlış yorumlandığı gerekçesiyle sanıklar müdafilerinin kanun yararına bozma talebinde buldukları anlaşılmış olup, sunulan son bilirkişi raporunda mahkemenin gerekçesine esas teşkil eden fulaj izinden kaynaklı silme ve sahtecilik hususunun doğrulanmadığı, Adli Tıp Kurumu raporu ve Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Laboratuvarı raporunun içeriklerinin birbiriyle ve son rapor ile çeliştiği ve tüm bu hususların bir arada değerlendirilmediği ve tartışılmadığı nazara alındığında; yargılamanın yenilenmesi sebepleri ile birlikte tartışılarak kabul veya ret kararı verilmesi gerektiğinden kanun yararına bozmaya atfen düzenlenen ihbarnamedeki düşünce yerinde görüldüğünden, itirazın reddine ilişkin Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 10.10.2019 tarihli ve 2019/1291 değişik iş sayılı kararının, 5271 sayılı CMK'nın 309. maddesi gereğince bozulmasına, aynı maddenin 4. fıkrasının (a) bendi uyarınca müteakip işlemlerin mahallinde mercisince yerine getirilmesine," karar verilmiş;

Daire Üyesi S. Öztürk;

"...Temyiz incelemesine konu olayda, özel bir laboratuvardan hükümlü müdafisi tarafından temin edilmiş raporun içeriği itibarıyla kanunun aradığı anlamda yeni bir delil olarak kabulünün mümkün olmadığı, bu rapor haricinde başkaca bir delil ibraz edilmediği, sayın Daire çoğunluğunun kabul ettiği karar metninde adli tıp raporunun varlığından bahsedilmiş ise de tarih ve sayı bilgisinin yer almadığı gibi dosya kapsamında bahse konu raporun mevcut olmadığı, ayrıca Adalet Bakanlığının kanun yararına bozma talepli yazısı ve buna atfen düzenlenen tebliğnamede de adli tıp raporundan bahsedilmediği, bu hâliyle Yerel Mahkeme kararının yerinde olduğu, kanun yararına bozma talebinin reddi gerektiği," görüşüyle karşı oy kullanmıştır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ise 25.03.2021 tarih ve 44385 sayı ile;

"...Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünün 04.10.2012 tarihli raporunda belirlenen 15.03.2007 tarihli 'Borç Senedidir' başlıklı belge üzerinde fulaj izleri bulunduğu ilişkin tespitinin tüm yargılama boyunca tartışıldığı, tartışmaların mahkeme gerekçesinde ele alındığı, temyiz aşamasında dile getirildiği, bu şekilde yargılamaya konu belgedeki fulaj izlerinin bulunmadığına ilişkin savunmanın artık yeni bir olay veya delil olarak kabul edilemeyeceği, Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kurulunun 14.11.1977 tarihli ve 3-2 sayılı kararı ile Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 23.03.2010 tarihli ve 2/29-56 sayılı kararında ifade edildiği üzere; olağanüstü yasa yollarında, her türlü hukuka aykırılık iddiasının gündeme getirilemeyeceği, bu kapsamda hâkimlerin takdir hakkı alanına giren ve suç işleyenler için bir hak teşkil etmeyen hususlar ile mahkemenin takdirine bağlı istekler ve uygulamadaki takdir yanlışları veya takdirin yerinde olup olmadığının denetlenmesine ilişkin başvuruların, temyiz yasa yolundan farklı olarak olağanüstü yasa yollarına konu edilemeyeceği, Yerel Mahkeme yargılamaya konu belge üzerindeki fulaj izlerinden başka, sanık ...'in sosyal ve ekonomik durumunu araştırıp katılan ile aralarında borç alışverişini gerektirir bir husus bulunmadığı hususunu temel gerekçe olarak göstermiş, bu şekilde ileri sürülen fulaj izine ilişkin yargılamanın yenilenmesi sebebinin, Yerel Mahkemenin gerekçesindeki tespitlerin gerçek dışı olduğunu ispatlamaya elverişli olmadığı, yalnız başına veya daha önceden sunulan delillerle birlikte göz önüne alındıklarında sonuca etkili olacak yeni olay veya delil niteliğinde olmadığı değerlendirilmiştir.

Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünün 04.10.2012 tarihli raporunun sahte olarak düzenlendiğine ilişkin açılmış bir soruşturma, devam eden veya tamamlanan bir yargılamanın bulunmadığı, sanıklar tarafından özel bir bürodan alınan raporun anılan polis kriminal raporunun sahte olması sonucunu doğurmayacağı, yargılamanın yenilenme dilekçesinde CMK'nın 311/1-a kapsamında dile getirilen içerik itibarıyla sahte olduğuna yönelik tespitinin, 'duruşmada kullanılan ve hükmü etkileyen bir belgenin sahteliği' olarak değerlendirilemeyeceği de aşikardır.

Yargılamaya konu belge ile ilgili menfi tespit davası sürecinde Adli Tıp Kurumundan alınan rapor ile Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğü raporu arasında çelişki bulunduğu hususu çoğunluk gerekçesinde yargılamanın yenilenmesi gerekçeleri arasında gösterilmiş ise de, bu delillerin kesinleşme öncesinde dosya içinde bulunduğu, yeni delil olmadığı gibi, bu yönde bir uyumsuzluk var ise bu hususun 'eksik inceleme' kapsamında ancak CMK'nın 308. maddesi kapsamında ileri sürülebileceği," görüşüyle Özel Dairenin kanun yararına bozma kararına karşı itiraz kanun yoluna başvurmuştur.

CMK'nın 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 15. Ceza Dairesince, 17.05.2021 tarih ve 3857-4961 sayı ile itirazın yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

CEZA GENEL KURULU KARARI

Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyumsuzluk; yargılamanın yenilenmesi talebinin kabulüne karar verilmesinin isabetli olup olmadığının belirlenmesine ilişkindir.

İncelenen dosya kapsamında;

Katılan ... vekili 13.10.2009 havale tarihli dilekçe ile; daha önce katılanın ortağı olan sanık ... ile katılan arasında şirketler tasfiye edildikten sonra anlaşmazlık çıktığını, bu nedenle hukuk mahkemelerinde davalar açıldığını, diğer sanık ...'ın ise sanık ...'in ağabeyi olduğunu, ancak katılanın sanık ... ile arasında herhangi bir hukuki ilişki ve para alışverişi olmadığı hâlde sanık ...'in katılan aleyhine alacaklısı sanık ..., borçlusu katılan olan, 31.12.2008 ödeme tarihli ve 200.000 TL bedelli borç senedine dayanan alacağı olduğu iddiası ile icra takibi başlattığını, ödeme emrinin 12.10.2009 tarihinde tebliğ edildiğini, katılanın sanık ...'e ortaklıklarının devam ettiği dönemde zaman zaman imzalı boş kâğıt verdiğini ve bunlardan birinin doldurulup sanık ...'e verildiğini belirterek sanıklar hakkında şikâyetçi olduğu,

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 07.01.2010 tarih ve 156405-756 sayı ile; sanıkların alınan savunmalarında üzerlerine atılı suçlamayı kabul etmedikleri, sanık ...'in katılana verdiği borç para karşılığında takibe koyduğu senedi aldığını beyan ettiği, katılanın da borç senedi altındaki imzanın kendisine ait olduğunu kabul ettiği, senedin sahte olarak düzenlendiği yönünde katılanın soyut iddiası dışında başkaca delil de elde edilemediği gerekçeleriyle kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiği,

Katılan vekiline 21.01.2010 tarihinde tebliğ edilen kovuşturmaya yer olmadığına dair karara yönelik katılan vekilinin 28.01.2010 tarihli itirazı üzerine Sincan (Ankara Batı) 1. Ağır Ceza Mahkemesince 13.05.2010 tarih ve 597 değişik iş sayı ile; dosya kapsamına göre kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle itirazın reddine karar verildiği ve sanıklar hakkındaki kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kesinleştiği,

Katılan vekilinin, 13.10.2009 havale tarihli dilekçesinde belirttiği aynı olaya ilişkin olarak 09.02.2012 tarihli dilekçesi ile bu defa Karabük Cumhuriyet Başsavcılığına müracaatta bulunması üzerine Karabük Cumhuriyet Başsavcılığının 2012/662 sayılı dosyasında sanıklar hakkında başlatılan soruşturma kapsamında Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünden alınan 04.10.2012 tarihli ve 2415 sayılı uzmanlık raporu ile; "Borç Senedidir" başlıklı 15.03.2007 tarihli belgedeki borçlu ve alacaklı imzalarının farklı mürekkepli kalemlemlerle atıldığı, kıyasen gönderilen 16.02.2007 tarihli talimat yazısı ile suça konu belgedeki imza yerlerinin aynı/yakın olduğu, her iki belgedeki katılana ait imzaların aynı mürekkepli bir kalemle atıldığı, suça konu belgede standart marj ayarlarının kullanılmadığı, yazıların kâğıdın üst kısımlarından başlamadığı ve kâğıdın sol kısmında sağ kısmına oranla daha az kenar boşluğu bırakıldığı, suça konu belge üzerinde katılanın başka bir belgeye atılmış imzasına ait fulaj izlerinin olduğu, 16.02.2007

tarihli talimat yazısı üzerinde ise katılanın başka bir belgeye atılmış imzasına ait fulaj izlerinin yanı sıra başka bir belge üzerine yazılmış "ANKARA", "şubeniz neznindeki", "23.000" ve "yirmiüçbin" ibarelerine ait fulaj izlerinin de olduğu, bulgular birlikte değerlendirildiğinde suça konu belgenin katılanın boş belgelere atılmış imzalarından faydalanılmak suretiyle düzenlenmiş olmasının ihtimal dahilinde olduğunun değerlendirildiği,

Karabük Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen 13.02.2013 tarihli ve 180-16 sayılı iddianame ile; kardeş olan sanıkların fikir, irade ve eylem birlikteliği ile sahte borç senedi düzenleyerek katılan aleyhine icra takibi başlattıkları, kamu kurumu niteliğindeki icra müdürlüğünü araç olarak kullandıkları, her ne kadar sanıklar hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca soruşturma yapıp 07.01.2010 tarihinde kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verilmiş ise de ekspertiz raporundaki tespitlerin Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca yaptırılmadığı, bu sebeple ekspertiz raporunun yeni bir delil niteliği taşıdığı belirtilerek sanıklar hakkında nitelikli dolandırıcılık ve resmî belgede sahtecilik suçlarından kamu davası açıldığı,

Karabük Ağır Ceza Mahkemesince 11.04.2013 tarih ve 37-54 sayı ile; suça konu borç senedinin düzenlenme yerinin Ankara ili olduğu, katılan ile sanık ...'in daha önce Ankara Tandoğan'da ortak iş yerlerinin bulunduğu, ayrıca Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itirazın reddine karar vermiş olan Sincan (Ankara Batı) 1. Ağır Ceza Mahkemesince sanıklar hakkında kamu davası açılabilmesi için bir karar verilmesi gerektiği yönünde usulü eksiklik bulunduğu gerekçeleriyle dosyanın yetkisizlik kararı ile Ankara Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verildiği,

Dosyanın gönderildiği Ankara 8. Ağır Ceza Mahkemesince 26.07.2013 tarih ve 258-267 sayı ile; sanıklar hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itiraz Sincan (Ankara Batı) 1. Ağır Ceza Mahkemesince reddedildikten sonra Karabük Cumhuriyet Başsavcılığının yeni deliller nedeniyle kamu davası açabilmesinin Sincan (Ankara Batı) 1. Ağır Ceza Mahkemesinin bu hususta karar vermesine bağlı olduğu gerekçesiyle dosyanın CMK'nın 173/6. maddesi uyarınca karar verilmek üzere Sincan (Ankara Batı) 1. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verildiği,

Dosyanın gönderildiği Sincan (Ankara Batı) 1. Ağır Ceza Mahkemesince 02.10.2013 tarih ve 3065 değişik iş sayı ile; dosya içerisinde bulunan 04.10.2012 tarihli ekspertiz raporunun yeni bir delil niteliği taşıdığı gerekçesiyle, sanıkların yargılanmasının temini için sanıklar hakkındaki kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara itirazın reddine ilişkin 13.05.2010 tarihli ve 597 değişik iş sayılı kararın iptali ile Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 07.01.2010 tarihli ve 156405-754 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararının CMK'nın 173/4. maddesi gereğince kaldırılmasına karar verildiği,

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen 22.10.2013 tarihli ve 35960-2008 sayılı iddianame ile; sanıklar hakkında nitelikli dolandırıcılık ve resmî belgede sahtecilik suçlarından kamu davası açıldığı, Ankara 8. Ağır Ceza Mahkemesince 31.10.2013 tarih ve 366-351 sayı ile suça konu senetlerin Karabük İcra Müdürlüğü aracılığı ile takibe konulduğu ve bu nedenle sanıklara atılı suçların Karabük ilinde gerçekleştiği gerekçesiyle dosyanın Karabük Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verildiği, akabinde Karabük Ağır Ceza Mahkemesince 27.12.2013 tarih ve 242-255 sayı ile verilen karşı yetkisizlik kararı üzerine yargı yerinin belirlenmesi istemiyle dosyanın gönderildiği Yargıtay 5. Ceza Dairesince 09.06.2014 tarih ve 5309-6342 sayı ile Karabük Ağır Ceza Mahkemesinin yetkisizlik kararının kaldırılmasına karar verildiği,

Karabük Ağır Ceza Mahkemesince 26.03.2015 tarih ve 178-55 sayı ile; "Katılan ...'ın 2007 yılında Ankara ilinde faaliyet gösteren şirketinin bulunduğu, sanıklardan ...'in katılana ait şirkette çalıştığı, ayrıca şirketin ortaklarından olduğu, katılanın kendi adına şirkete ait birçok işin takibinin yapılabilmesi için sanık ...'e yetki verdiği, tam tarihi belli olmamakla birlikte 2007 yılı Mart ayında sanık ...'in şirkete ait bir kısım evrakı

katılana imzalatıldığı sırada Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünce düzenlenen 04.10.2012 tarihli rapordan anlaşılacağı üzere, fulaj izlerinden üzerinde 'ANKARA, şubeniz nezdindeki, 23.000 ve yirmi üç bin' ibareleri bulunan belgeyi de imzalattığı, akabinde bu belgenin üzerindeki yazıların sanıklar tarafından silindiği, sonrasında suça konu bu belgeyi alacaklısı diğer sanık ..., borçlusu katılan, tanzim tarihi 15.03.2007, ödeme tarihi 31.12.2008 ve borç miktarı 200.000 TL olarak borç senedi şeklinde dolduran sanıkların, suça konu sahte belgeyle katılan aleyhine Karabük ilinde icra takibi başlattıkları, sanık ...'in diğer sanık ...'in ağabeyi olup Karabük ilinde ikamet ettiği, sanık ... ile Ankara ilinde ikamet eden katılan arasında herhangi bir hukuki ve ticari ilişki olmadığı, katılanın icra takibine itiraz etmesi üzerine Karabük İcra Hukuk Mahkemesinin 01.03.2010 tarihli ve 2009/465-2010/103 E-K sayılı ilamıyla suça konu belgenin senet niteliğini haiz olmaması nedeniyle takibin iptaline karar verildiği,

...Sanıklar ... ve ... müsnet suçlamaları inkar etmiş ve katılanın sanık ...'e borcu olması nedeniyle suça konu belgenin katılanın rızası ve bilgisi dahilinde düzenlendiğini iddia etmiş iseler de; katılanın aşamalandaki istikrarlı beyanlarında suça konu belgede alacaklı olarak gözüken sanık ... ile aralarında herhangi ticari ve hukuki ilişkinin bulunmadığını ifade etmiş olması, yapılan sosyal, ekonomik araştırma ve bankalardan gelen cevabi yazılar, suç tarihi itibarıyla eşi olan tanık Perihan adına aldığı çek karnelerinden keşide ettiği bir kısım çekleri ödeyememiş olması dikkate alındığında, sanık ...'in suç tarihi itibarıyla ve hâlen sosyal ekonomik durumunun vasat olduğu, ticaretle uğraşan sanık ...'in suç tarihi itibarıyla ekonomik açıdan yüksek bir meblağ olan 200.000 TL'yi evindeki kasada bulundurduğu ve kasadan farklı zamanlarda alıp peyderpey katılana elden verdiği dair iddiasının ticari gerçekler ve hayatın olağan akışıyla uyuşmadığı, ayrıca Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünce düzenlenen uzmanlık raporunda, suça konu 15.03.2007 tarihli 'BORÇ SENEDİDİR' başlıklı belge ve Ankara Ziraat Bankası Aydınlikevler Şubesi'ne hitaben yazılmış 16.02.2007 tarihli dilekçenin, ...'in boş belgelere atılmış imzalarından faydalanılmak suretiyle düzenlenmiş olması ihtimalinin değerlendirildiği ve söz konusu raporda suça konu belgedeki fulaj izlerinden belgenin öncesinde 'ANKARA, şubeniz nezdindeki, 23.000 ve yirmi üç bin' ibarelerini içeren başka bir yazının bulunduğu tespit edilmiş olması, yine sanıkların kardeş olup katılanın beyanlarından da anlaşılacağı üzere suça konu belgenin sanık ... tarafından temin edilerek akabinde her iki sanığın eylem ve fikir birliği içerisinde suça konu belgeyi sahte olarak düzenleyip katılan hakkında icra takibi başlatmış olmaları, farklı zamanlarda verildiği iddia edilen borç paralara ilişkin ne şekilde ve nereden alınıp, nerede ve ne şekilde katılana verildiğine dair herhangi bir somut belge ibraz edilmemiş olması hususları birlikte değerlendirildiğinde, sanıkların dosya münderecatı ve hayatın olağan akışıyla uyuşmayan savunmalarının cezadan kurtulmaya yönelik olduğu, sanıkların bu suretle aynı eylem ve fikir birliği içerisinde özel belgede sahtecilik suçunu ve kamu kurumu olan icra dairesini aracı kılmak suretiyle katılana karşı nitelikli dolandırıcılığa teşebbüs suçunu işledikleri," gerekçeleriyle sanıklar ... ve ...'in, TCK'nın 158/1-d, 35/2, 62 ve 52/2-4 maddeleri uyarınca 2 yıl 6 ay hapis ve 7.500 TL adli para cezasına ve taksitlendirmeye, TCK'nın 207/1 ve 62. maddeleri uyarınca 1 yıl 8 ay hapis cezasına, ertelemeye ve denetim süresi belirlenmesine, her iki suç bakımından aynı Kanun'un 53/1. maddesi uyarınca hak yoksunluklarına karar verildiği, hükümlerin sanıklar müdafileri ve katılan vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 15. Ceza Dairesince 03.12.2018 tarih ve 1385-8789 sayı ile nitelikli dolandırıcılığa teşebbüs suçu yönünden onanmasına, özel belgede sahtecilik suçu yönünden ise TCK'nın 53. maddesine ilişkin olarak düzeltilerek onanmasına karar verildiği ve hükümlerin kesinleştiği,

Sanık ... müdafisinin istemi üzerine düzenlenen Ulusal Kriminal Büro'nun 12.04.2019 tarihli ve 030419-03 sayılı raporu ile; inceleme konusu "BORÇ SENEDİDİR" başlıklı belgenin tüm ön ve arka yüzeyinin, dar açılı ışık gönderilmesi ve morötesi ve kızılötesi ışık kaynağı altında inceleme teknikleri ile incelendiği, belge üzerinde herhangi bir fulaj izi/izleri tespit olunmadığı, "ANKARA", "şubeniz nezdindeki", "23.000" ve "yirmiüçbin" ibarelerinin yazılıp silindiğine ve belge üzerinde silinti, kazıntı olduğuna dair somut bir bulgu olmadığı, fulaj izinin kağıt arka yüzeyinden muhtelif usullerle (ütü, bası vs.) düzeltilmesinin mümkün bulunmadığı,

Sanıklar müdafilerinin 21.05.2019 havale tarihli dilekçeler ile yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunmaları üzerine Karabük Ağır Ceza Mahkemesince 28.05.2019 tarih ve 178-55 sayı ile; CMK'nın 311/1-a maddesinde duruşmada kullanılan ve hükmü etkileyen bir belgenin sahteliğinin anlaşılması durumunda hükümlü lehine yargılamanın yenilenmesi yoluna gidileceğinin belirtildiği, sanıklar müdafilerinin dilekçeleri ekinde sunmuş oldukları Ulusal Kriminal Büro tarafından hazırlanan raporun ise, hükme esas alınan Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğü'nün 04.10.2012 tarihli uzmanlık raporunun sahteliğini ispata yeterli olmadığı ve hükme esas alınan raporun kesin olarak sahte olduğunun sabit olmadığı gerekçeleriyle sanıklar müdafilerinin yargılamanın yenilenmesi taleplerinin reddine karar verildiği, ek kararın sanıklar müdafilerine 16.06.2019 tarihinde tebliğ edildiği, sanıklar müdafilerinin 20.06.2019 tarihli itirazları üzerine Karabük Ağır Ceza Mahkemesince 25.06.2019 tarih ve 178 sayı ile dosyanın gönderildiği Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesince 10.10.2019 tarih ve 1291 değişik iş sayı ile itirazların reddine karar verildiği,

Adalet Bakanlığının 16.04.2020 tarihli ve 94660652-105-78-5713-2020-Kyb sayılı yazısı ile kanun yararına bozma isteminde bulunması üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 12.06.2020 tarih ve 44385 sayı ile; sanıklar müdafilerinin ibraz ettikleri 12.04.2019 tarihli Ulusal Kriminal Büro tarafından hazırlanan rapor içeriğine göre, yargılamanın yenilenmesi talebi olarak ileri sürülen delillerin CMK'nın 318 ilâ 321. maddeleri uyarınca yargılamanın yenilenmesini gerektirecek mahiyette olup olmadıklarının tespiti bakımından, kabule değer görülerek, toplanacak diğer delillerle birlikte değerlendirildikten sonra, yargılamanın yenilenmesinin kabul veya reddine karar verilmesinin uygun olacağı gözetilmeden, itirazın bu yönden kabulü yerine, yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmediği gerekçesiyle CMK'nın 309. maddesi uyarınca Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 10.10.2019 tarihli ve 1291 değişik iş sayılı kararının bozulması görüşüyle kanun yararına bozma yasa yoluna başvurulduğu,

Yargıtay 15. Ceza Dairesince 19.10.2020 tarih, 5902-9963 sayı ve oy çokluğu ile; sanıklar müdafileri tarafından sunulan son bilirkişi raporunda mahkemenin gerekçesine esas teşkil eden fulaj izinden kaynaklı silme ve sahtecilik hususunun doğrulanmadığı, adli tıp kurumu raporu ve emniyet genel müdürlüğü kriminal laboratuvarı raporunun içeriklerinin birbiriyle ve son rapor ile çeliştiği ve tüm bu hususların bir arada değerlendirilmediği ve tartışılmadığı nazara alındığında; yargılamanın yenilenmesi sebepleri ile birlikte tartışılarak kabul veya ret kararı verilmesi gerektiğinden kanun yararına bozmaya atfen düzenlenen ihbarnamedeki düşünce yerinde görüldüğünden, itirazın reddine ilişkin Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 10.10.2019 tarihli ve 1291 değişik iş sayılı kararının CMK'nın 309. maddesi gereğince bozulmasına, aynı maddenin 4. fıkrasının (a) bendi uyarınca müteakip işlemlerin mahallinde mercisince yerine getirilmesine karar verildiği, Daire Üyesi S. Öztürk'ün "Temyiz incelemesine konu olayda, özel bir laboratuvardan hükümlü müdafisi tarafından temin edilmiş raporun içeriği itibarıyla kanunun aradığı anlamda yeni bir delil olarak kabulünün mümkün olmadığı, bu rapor haricinde başkaca bir delil ibraz edilmediği, sayın Daire çoğunluğunun kabul ettiği karar metninde adli tıp raporunun varlığından bahsedilmiş ise de tarih ve sayı bilgisinin yer almadığı gibi dosya kapsamında bahse konu raporun mevcut olmadığı, ayrıca Adalet Bakanlığının kanun yararına bozma talepli yazısı ve buna atfen düzenlenen tebliğnamede de adli tıp raporundan bahsedilmediği, bu hâliyle Yerel Mahkeme kararının yerinde olduğu, kanun yararına bozma talebinin reddi gerektiği," görüşüyle karşı oy kullandı,

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 25.03.2021 tarih ve 44385 sayı ile; suçla ilgili belge üzerinde fulaj izleri bulunduğu ilişkin tespitin tüm yargılama boyunca tartışıldığı, tartışmaların mahkeme gerekçesinde ele alındığı, temyiz aşamasında dile getirildiği, belgede fulaj izlerinin bulunmadığına ilişkin savunmanın artık yeni bir olay veya delil olarak kabul edilemeyeceği, polis kriminal raporunun sahte olarak düzenlendiğine ilişkin açılmış bir soruşturma, devam eden veya tamamlanan bir yargılamanın bulunmadığı, özel bir bürodan alınan raporun polis kriminal raporunun sahte olması sonucunu doğurmayacağı, menfi tespit davası sürecinde adli tıp kurumundan alınan raporun da kesinleşme öncesinde dosya içinde bulunduğu, yeni delil olmadığı gibi bu yönde bir uyuşmazlık var ise bu hususun

'eksik inceleme' kapsamında ancak CMK'nın 308. maddesi kapsamında ileri sürülebileceği görüşüyle Özel Dairenin kanun yararına bozma kararına karşı itiraz kanun yoluna başvurulduğu,

Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP) Sistemi vasıtasıyla yapılan sorgulamada; katılan vekili tarafından sanıklar aleyhine açılan menfi tespit davasında Karabük 2. Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan yargılama sırasında alınan Adli Tıp Kurumu Fizik İhtisas Dairesi Adli Belge İnceleme Şubesinin 04.01.2011 tarihli ve 2027 sayılı raporunda; suça konu belgedeki metin yazıları ile imza hatlarının kesiştiği ve üst üste geldiği bir noktanın bulunmadığı, hâlen uygulanagelen bilimsel bir yöntem bulunmadığından yazıcı ve kalem mürekkeplerinin yazı yaşları hakkında teknik bir saptamaya gidilemediği bilgilerine yer verildiği,

Anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlığın isabetli bir çözüme kavuşturulabilmesi için "Yargılamanın yenilenmesi", "Yargılamanın yenilenmesi nedenlerinden olan yeni olaylar veya yeni deliller ortaya konulması" ve "Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi" konularına değinilmesinde yarar bulunmaktadır.

5271 sayılı CMK'nın "Hükümlü lehine yargılamanın yenilenmesi nedenleri" başlıklı 311. maddesi;

"(1) Kesinleşen bir hükümlüyle sonuçlanmış bir dava, aşağıda yazılı hâllerde hükümlü lehine olarak yargılamanın yenilenmesi yoluyla tekrar görülür.

a) Duruşmada kullanılan ve hükmü etkileyen bir belgenin sahteliği anlaşılırsa.

b) Yemin verilerek dinlenmiş olan bir tanık veya bilirkişinin hükmü etkileyecek biçimde hükümlü aleyhine kasıt veya ihmâl ile gerçek dışı tanıklıkta bulunduğu veya oy verdiği anlaşılırsa.

c) Hükme katılmış olan hâkimlerden biri, hükümlünün neden olduğu kusur dışında, aleyhine ceza kovuşturmasını veya bir ceza ile mahkûmiyetini gerektirecek biçimde görevlerini yapmada kusur etmiş ise.

d) Ceza hükmü hukuk mahkemesinin bir hükmüne dayandırılmış olup da bu hüküm kesinleşmiş diğer bir hüküm ile ortadan kaldırılmış ise.

e) Yeni olaylar veya yeni deliller ortaya konulup da bunlar yalnız başına veya önceden sunulan delillerle birlikte göz önüne alındıklarında sanığın beraatini veya daha hafif bir cezayı içeren kanun hükmünün uygulanması ile mahkûm edilmesini gerektirecek nitelikte olursa.

f) Ceza hükmünün, İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmenin veya eki protokollerin ihlâli suretiyle verildiğinin ve hükmün bu aykırılığa dayandığının, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kesinleşmiş kararıyla tespit edilmiş olması. Bu hâlde yargılamanın yenilenmesi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararının kesinleştiği tarihten itibaren bir yıl içinde istenebilir.

(2) Birinci fıkranın (f) bendi hükümleri, 4.2.2003 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kesinleşmiş kararları ile, 4.2.2003 tarihinden sonra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurular üzerine verilecek kararlar hakkında uygulanır." biçiminde düzenlenmiştir.

5271 sayılı CMK'nın 311. maddesinde hükümlü lehine yargılamanın yenilenmesi nedenlerine yer verilmiş ve bunlar sınırlı biçimde sayılmıştır. Bunun dışındaki nedenlerle hükümlü lehine yargılamanın yenilenmesinin istenilmesi mümkün değildir.

Kamu düzeninin sağlanması, davaların bir noktada sona ermesi sonucunu, yani kesin hükmü doğurmuştur. Kesin hükümlüyle birlikte artık yargılamaya konu sorun çözümlenerek, maddi gerçeğe ulaşıldığından kesin hükümlüyle sonuçlanmış bir ihtilaf kuralı olarak yeniden yargılama konusu yapılamayacaktır. Bununla birlikte bir yargılama faaliyeti sonucu verilen kesin hükümde adli hataların

yapılması da mümkündür. Hükümün kesinleşmesinden sonra ortaya çıkan maddi olaylar kesin hükümün maddi gerçeği yansıttığı kabulünü ve kesin hükümün ispatla ilgili temellerini sarsabilecektir. Bu durumda, bir yanda kesin hüküm, diğer yanda ise adli hatanın düzeltilmesi zorunluluğu söz konusu olacaktır. Bu iki değerden birinin tamamen göz ardı edilmesi mümkün olmadığından kanun koyucu maddi temelleri sarsılmış kesin hükümden fedakârlık yapmak zorunda kalmış ve bunun şartlarını belirlemiştir. Bu açıdan yargılamanın yenilenmesi kesin hükümün dokunulmazlığının istisnasını oluşturmaktadır. Kesinleşen hükümün, maddi gerçeğe uymadığına ilişkin kanunda belirtilen şartları taşıyan taleplerin değerlendirilmesi ve yapılacak değerlendirme sonucunda şartların oluşması hâlinde kesinleşen hükümün düzeltilmesi gerekmektedir. İşte bu nedenlerle kanun koyucu bu sorunu çözebilmek için yargılamanın yenilenmesi müessesesini şartlarını ayrıntılı olarak düzenlemek suretiyle ihdas etmiştir.

Yargılamanın yenilenmesi ancak kesinleşmiş hükümlerde başvurulacak bir yol olup hukuki niteliği itibarıyla CMK'nın sistematığı, düzenleniş şekli ve düzenlendiği yer dikkate alındığında tereddütsüz olağanüstü bir kanun yoludur. Yargılamanın yenilenmesindeki amaç, kanunda istisnai ve sınırlı olarak sayılan hallerin gerçekleşmesi hâlinde gerçeğin araştırılması, böylece toplum ve sanığın menfaatinin korunması olduğundan, kesin hükme yönelik olarak ileri sürülen ve gerekli şartları taşımayan her türlü yenilenme talebinin dikkate alınması da söz konusu olmayacaktır.

Bu açıklamalar ışığında yargılamanın yenilenmesini; kanunda sınırlı şekilde sayılan yargılamanın yenilenmesi nedenlerinin en az birisine dayalı olarak kesinleşmiş bir hükümde adli hata bulunduğu iddiasıyla kural olarak hükümü veren mahkemeye başvurulmasıyla başlayan, hükümü veren hâkimin katılımı olmaksızın, mahkemece başvurunun şekil ve esas açısından kabulüne karar verilmesi hâlinde devam edilerek hükme konu sanık ve fiil hakkında yeniden kovuşturma yapılmasına imkân sağlayan, olağanüstü bir kanun yolu olarak tanımlamak mümkündür.

Yargılamanın yenilenmesi, mutlaka istek üzerine yapılabilecek, davasız yargılama olmaz ilkesinin doğal sonucu olarak mahkemece re'sen yargılamanın yenilenmesi yoluna gidilmesi mümkün olmayacaktır. Hükümün infaz edilmiş olması veya hükümlünün ölümü de yargılamanın yenilenmesine engel teşkil etmeyecektir.

Yargılamanın yenilenmesi başvurusu kural olarak herhangi bir süre sınırlamasına tâbi tutulmamış olup, talep hükümü veren mahkemeye yapılmalıdır. Yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunulması kesinleşen hükümün infazını kendiliğinden etkilemeyecek, ancak mahkemenin infazın geri bırakılmasına ya da durdurulmasına karar vermesi mümkün olabilecektir.

Yargılamanın yenilenebilmesi için hükümde önemli bir adli hatanın yapılmış olması gereklidir. Yargılamanın yenilenmesini gerektiren bu hata, hükümlünün lehine ya da aleyhine olarak yapılmış olabileceğinden hukukumuzda yargılamanın yenilenmesi hem hükümlünün lehine hem de aleyhine olarak başvurulabilecek bir kanun yolu olarak düzenlenmiştir.

CMK'nın 311. maddesinde belirtildiği üzere, kesinleşen bir hükümle sonuçlanan davanın, yargılamanın yenilenmesi yolu ile hükümlü lehine yeniden görülebilmesi için;

- a- Duruşmada kullanılan ve hükümü etkileyen bir belgenin sahteliğinin anlaşılması,
- b- Yemin verilerek dinlenmiş olan bir tanık veya bilirkişinin gerçeğe aykırı beyanda bulunması veya görüş bildirmesi,
- c- Kararı veren hâkimlerden birinin görevini yaparken kusurlu davranması,
- d- Kararın dayandığı hukuk mahkemesi kararının kesinleşmiş bir kararla bozulması,

e- Hükümlünün beraatini veya daha hafif bir suçtan cezalandırılmasını gerektirecek yeni delil ve olayların ortaya çıkması,

f- Hükümün, İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşme'nin veya eki protokollerin ihlâli suretiyle verildiğinin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kesinleşmiş kararıyla tespit edilmiş olması gerekir.

Yargılamanın yenilenmesi istemi, kanunda belirlenen şekilde yapılmamış veya yargılamanın yenilenmesini gerektirecek yasal hiçbir neden gösterilmemiş veya bunu doğrulayacak deliller açıklanmamış ise bu istem kabule değer görülmeyerek reddedilecektir. Aksi hâlde yargılamanın yenilenmesi istemi, bir diyeceği varsa yedi gün içinde bildirilmek üzere Cumhuriyet savcısı ve ilgili tarafa tebliğ olunacak, deliller toplanacak, delillerin toplanması bittikten sonra Cumhuriyet savcısı ve hakkında hüküm kurulmuş olan kişiden yedi günlük süre içinde görüş ve düşüncelerini bildirmeleri istenecektir. Kanun'un 321. maddesi uyarınca yargılamanın yenilenmesi isteminde ileri sürülen iddiaların yeterince doğrulanmadığı veya 311. maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri ile 314. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yazılı hâllerde işin durumuna göre bunların önce verilmiş olan hükme hiçbir etkisinin olmadığı anlaşılması hâlinde, yenileme istemi esassız olması nedeniyle duruşma yapılmaksızın reddedilecektir. Aksi hâlde mahkemece yargılamanın yenilenmesine ve duruşma açılmasına karar verilecektir. Yeniden yapılacak duruşma sonucunda mahkeme, önceki hükmü onaylayacak veya hükmün iptali ile dava hakkında yeniden hüküm verecek, yargılamanın yenilenmesi işlemi hükümlünün lehine olarak yapılmışsa, yeniden verilecek hüküm önceki hükümle belirlenmiş olan cezadan daha ağır bir cezayı içermeyecektir. Öte yandan Kanun'un 315. maddesine göre; Kanun'un aynı maddesinde yer almış sınır içinde olmak üzere cezanın değiştirilmesi amacıyla yargılamanın yenilenmesi kabul edilemeyeceği gibi hatanın giderilebilmesini sağlayacak başka bir yol varsa, yargılamanın yenilenmesi yoluna da gidilemeyecektir.

"Yeni olaylar veya yeni deliller ortaya konulması"na ilişkin yenileme nedeni CMK'nın 311. maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde;

"Yeni olaylar veya yeni deliller ortaya konulup da bunlar yalnız başına veya önceden sunulan delillerle birlikte göz önüne alındıklarında sanığın beraatini veya daha hafif bir cezayı içeren kanun hükmünün uygulanması ile mahkûm edilmesini gerektirecek nitelikte olursa" şeklinde düzenlenmiştir.

Delil; ceza muhakemesinin konusu olan olayda maddi gerçeğe ulaşmak amacıyla kullanılan ispat aracı olup ceza muhakemesi hukukunda "delil serbestisi" ilkesi gereği akılcı ve gerçekçi olmak ve hukuka aykırı bulunmamak şartıyla her beyan, belge veya belirti, delil olarak kabul edilebilecektir.

Olay ise, doğrudan doğruya veya dolayısıyla muhakeme hukuku içinde ispat vasıtası olarak kabul edilen, diğer bir anlatımla doğrudan veya dolaylı olarak ispat aracı olarak kullanılabilir ve yargılama sonucunu etkileyecek olgulardır.

Delil ve olayların, yargılamanın yenilenmesi nedeni olarak kabul edilebilmesi için "yeni" olması gerekmektedir. Hüküm veren mahkemeye bildirilmemesi sebebiyle, hükümde dikkate alınmamış olan her olay ve delil hükümlü tarafından bilinip bilinmemesi önemli olmaksızın "yeni" olarak nitelendirilmektedir. Olay ya da delilin yeniliği, olayın kesin hükümden sonra meydana gelmiş olmasıyla değil, kesinleşmiş olan hükmün verilmesi sırasında değerlendirilip değerlendirilmediği ile bağlantılıdır. Kesin hükümden önce meydana gelen ancak mahkemenin bilgisine sunulmayan ya da mahkeme tarafından değerlendirilmeyen deliller ve olaylar da "yeni" sayılmalıdır. Bu doğrultuda hüküm veren mahkemeye bildirilmediğinden yargılama yapılırken değerlendirilemeyen her türlü olgu ve delil de "yeni" sayılmaktadır.

Daha önceden mahkemeye bildirilen ancak mahkeme tarafından değerlendirilerek inandırıcı bulunmadığı için dikkate alınmayan delil ve olgular "yeni" değildir. Buradaki yenilikten anlaşılması gereken taraf

bakımından değil, mahkeme bakımından olay ya da delilin yeni olmasıdır. Mahkemece bilinmeyen, incelenmeyen, yargılama konusu yapılmayan ve bu nedenle değerlendirilmeyen deliller "yeni delil veya olay" kapsamındadır. Yenilik açısından önemli olan delil vasfına sahip olacak biçimde içerikteki yeniliktir. Bu nedenle hükümlünün bildiği veya bilmesi gereken bir olay veya delil, mahkemece bilinmiyorsa veya öğrenilmekle birlikte değerlendirilmemişse yargılamanın yenilenmesi nedeni olabilecektir.

Yeni olay ya da delilin yargılamanın yenilenmesi sebebi olması için aynı zamanda "önemli" de olması gerekmektedir. Diğer bir ifade ile yeni deliller ve olaylar ortaya konulduklarında tek başlarına ya da önceden sunulan delillerle birlikte değerlendirildiğinde sanığın beraatini veya daha hafif bir ceza uygulanmasını gerektirecek nitelikte olmalıdır.

Yargılanmanın yenilenmesi talebinin kabule şayan olup olmadığı konusunda şekil şartının yerine getirilmesi yeterli olmayıp, ikame olunan olay ve delillerin önceden ileri sürülmeyen ve tamamen yeni nitelik taşıyan yapıda olması ve tek başına veya diğer deliller birlikte incelendiğinde hükümlü lehine değerlendirmeye ve önceki hükmü değiştirmeye mahkemeyi yönlendirecek ciddiyette bulunması gerekmektedir. Bu özelliği taşımayan iddialarla, sırf şekli unsurların yeterliliğinden bahisle yargılamanın yenilenmesinde delil toplamaya ya da bu safha aşılıp duruşmalı incelemeye yönelmek kanun koyucunun amacıyla ve olağanüstü kanun yolu olan yargılamanın yenilenmesinin yapısıyla uyuşmamaktadır. Diğer bir ifade ile yargılamanın yenilenmesi talebinin kabul edilebilmesi için kesin hükümden dönülmesini gerektirecek, duruşma açılmasını haklı ve gerekli kılıcak ciddiyette yeni delil ve olayların ortaya konulması zorunludur.

Buna göre, yargılama aşamasında yerel mahkemece temas edilen, bilgi sahibi olunan, incelenen ve hüküm verilirken göz önüne alınan, temyiz aşamasında da Özel Dairece incelenip değerlendirilen bir delile ilişkin olarak yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunmak mümkün olmadığı gibi, bu tür nedenlere dayalı olarak yapılan taleplerin de kabul edilmemesi gerekmektedir.

Bu nedenle, gerek ilk derece yargılamasında gerekse temyiz aşamasında ileri sürülen, yargılama makamlarının bilgi sahibi olduğu, suçun sübutu ve nitelendirmesi bakımından göz önüne alınan, bu şekilde aşamalarda değerlendirilen olay ve delillere dayalı olarak yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunulması durumunda, CMK'nın 318. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca mahkemece yargılanmanın yenilenmesi talebinin kabule değer olmadığına karar verilmesi gerekmektedir.

Nitekim Ceza Genel Kurulunun 05.06.1995 tarihli ve 164-190 sayılı kararında; "Yargılanmanın yenilenmesi bakımından yeni delil ve vakianın varlığından bahsedebilmek için delil ve olayın daha önce mahkemeye sunulmamış, mahkemenin bilgisi dışında kalmış, yalnız başına veya diğer delillerle birlikte sonuca etkili olması gerekmektedir. Bu nitelikleri taşımayan delil veya olaylara 'yeni delil ve olay' niteliği yüklenemez.", 15.10.1990 tarihli ve 214-236 sayılı kararında; "Yargı kararının verildiği tarihte, mahkemece bilinmeyen ve mahkûmiyet hükmü kurulurken değerlendirme dışı tutulan yeni delil veya yeni olay diye tanımlanabilecek yeni bir durum ortaya çıkmadığından, önceki hükmün tasdikine ilişkin yerel mahkeme kararı ile bu hükmü onayan Özel Daire kararında bir isabetsizlik bulunmamaktadır.", 01.10.1990 tarihli ve 190-212 sayılı kararında; "Yerel mahkeme yargılamanın yenilenmesi davası sırasında, sanığın ileri sürdüğü hususlarda gösterdiği tanıkları dinlemiş, bu tanıkların tümü de sanığın ileri sürdüğü hususları doğrular nitelikte anlatımda bulunmuşlardır. O hâlde sanığın dilekçesinde ileri sürdüğü hususların doğruluğu kanıtlandığına göre, bu hususların yargılamanın yenilenmesi davasına konu, yargı kararının verildiği tarihte, yargılama heyetinin bilmediği delil veya olay diye tanımlayabileceğimiz yeni delil veya yeni olay olup olmadığına bakılmalı, bu soruya bulunacak cevap olumlu olduğu takdirde, hükümlünün beraatini veya daha hafif bir cezayı içeren yasa hükmünün uygulanmasını gerektirip gerektirmediğini saptamak gerekecektir.", 27.05.1985 tarihli ve 72-306 sayılı kararında ise; "Öğreti ve uygulamada kabul olunduğu üzere 'yeni vakıa ve delil', evvelce yargıya sunulmamış olan onun bilgisi dışında kalmış olan delildir." sonucuna ulaşılmıştır.

Öğretide de; "Yeni vakıa, yahut yeni delil mahkemece bilinmeyen yani mahkemenin hüküm verdiği esnada vakıf olmadığı vakıa yahut delil demektir. Yenilik, vakıa veya delilin vukuu zamanına, yani kronolojik bir esasa göre değil, mahkemece bilinmiş olup olmadığına göre tâyin edilir." (Baha Kantar, Ceza Muhakemeleri Usulü Üçüncü Kitap Kanun Yolları, Ankara, 1953, s. 411.), "Muhakemenin yenilenmesi için sebep olarak gösterilen vakıa veya delillerin 'yeni' olması şarttır. Hükümlünün bildiği veya bilmesi lâzım geldiği bir vakıa veya delil, mahkemece malûm değil ise, yenilenme sebebi olabilir." (Faruk Erem, Muhakemenin Yenilenmesi Hakkında Genel Bilgiler, AÜHFD, S. 1-4, C. 19, Ankara, 1962, s. 25.), "Muhakemenin iadesi sebebi olabilmesi için dermeyan edilen vakıaların veya delillerin yeni olması gerekir. Yeni demek, hüküm tesis olunduğu zaman mahkemece bilinmeyen ve failin kusurluluğunu tesbitte tesir icra edebilen ve ilk hüküm tesisinde hiç nazara alınmamış bulunan hususlardır. Bir vakıa veya delil hüküm tesisi zamanında fail tarafından bilinse, fakat mahkemeye ikame edilmemiş olsa ve bu sebeple de hükümde değerlendirilmemiş veya hükme tesir etmemiş olsa, bu iadei muhakeme sebebi olabilecektir; zira, bahis konusu olan yenilik fail bakımından değil mahkeme bakımından aranmalıdır." (Ayhan Önder, Ceza Muhakemesi Usulü Hukukunda Yeni Vakalar ve Yeni Deliller Sebebiyle Muhakemenin İadesi, İÜHFM, C. 31, No: 1-4, İstanbul 1966, s. 63.), "Hükümü veren mahkemede bildirilmemiş veya bildirilememiş ve bu sebeple hükümde nazara alınmamış olan her türlü vakıa ve deliller, mahkûm tarafından bilinip bilinmemelerinin bir ehemmiyeti olmaksızın yeni sayılırlar. Yani yenilik taraf bakımından değil, mahkeme bakımındandır. Delil ve vakıaların evvelki duruşmada dermeyan edilmemiş ve neticede mahkemenin malûmatı dışında kalmış olmaları yeni kabul edilmeleri için yeterlidir. Evvelki duruşmada dermeyan edilmiş fakat mahkemece inandırıcı görülmeyerek nazara alınmamış delil ve vakıalar 'yeni' sayılmazlar." (Eralp Özgen, Ceza Muhakemesinin Yenilenmesi, Ankara, 1968, s. 95.), "Yargılanan kararın verildiği tarihte hâkimin bilmediği delil veya olay diye tarif edebileceğimiz yeni delil veya olayın yenileme sebebi olabilmesi için yalnız başına veya eskilerle birlikte nazara alındığında hükümlünün beraatini veya daha hafif bir cezayı havi kanun hükmünün, yani sonuç cezanın tayininde kullanılması takdire bırakılmayıp, kanun gereği olan normların uygulanması ile mahkûm olmasını gerektirecek nitelikte olması gerekir." (Nurullah Kunter-Feridun Yenisey-Ayşe Nuhoğlu, Muhakeme Hukuku Dalı Olarak Ceza Muhakemesi, 18. Bası, İstanbul, 2010, s. 1493.), "Şüphesiz muhakemenin iadesi için ileri sürülen delil veya vakıanın yeni olması gerekir. Buradaki 'yenilik'ten kasıt, daha önce bilinmeyen, bildirilmemiş veya sonradan ortaya çıkan delil veya olay olabileceği gibi, bir tarafça bilinmekle birlikte mahkemece bilinmeyen veya mahkemeye ismen bildirilmekle birlikte incelenmemiş, üzerinde delil veya olay muhakemesi yapılmamış, kısaca hiç dikkate alınıp değerlendirilmemiş hususlar da olabilir. Çünkü buradaki 'yenilik', taraf bakımından değil, mahkeme bakımındandır. Dermeyan edilmeyip, sadece kendisinden bahsedilerek hiçbir şekilde dikkate alınmayan ve inceleme dışı tutulan delil ve olay arasında fark bulunmamaktadır. Bunlar da kendileri dikkate alınmadan yapılan yargılama açısından 'yenilik' vasıflarını yitirmeyip sürdürürler." (Yener Ünver-Hakan Hakeri, Ceza Muhakemesi Hukuku, C. 2, 8. Baskı, Ankara, 2013, s. 494.), "Yeni delil, mahkemeye sunulmamış, sunulsa bile mahkemece irdelenmemiş, dikkate alınmamış delildir. Bununla birlikte delil irdelenmiş ancak hükme esas alınmamış ise yeni değildir. Yeni delil aslında önceki hükmün yanlış olduğunu gösteren delildir. Buna göre fiil hakkında mahkemenin verdiği karar hukuksal dayanağını kaybediyor veya eski ispat olgusunda şüphe doğuruyorsa, bunu ortaya koyan vakıa ve/veya delil, yeni vakıa ve delildir." (Veli Özer Özbek-Mehmet Nihat Kanbur-Koray Doğan-Pınar Bacaksız-İlker Tepe, Ceza Muhakemesi Hukuku, 4. Baskı, Ankara, 2012, s. 806.), "Hükümü veren mahkemeye bildirilmediği için hüküm kurulurken dikkate alınmamış her türlü olgu ve deliller yeni sayılır. Daha önceden mahkemeye bildirilen, ancak mahkemece inandırıcı bulunmadığı için dikkate alınmayan delil veya olgular yeni sayılmaz." (Nur Centel-Hamide Zafer, Ceza Muhakemesi Hukuku, 10. Bası, İstanbul, 2013, s. 793.), "Muhakemenin yenilenmesi nedeninin oluşması için olay ve delilin yeni olması gerekmektedir. Kanun koyucu burada yeni kelimesini, oluş tarihinden itibaren çok zaman geçmemiş anlamında değil, daha önce söylenmemiş, görülmemiş, gösterilmemiş, düşünülmemiş anlamında kullanmıştır. Bu nedenle delilin yeni sayılması için ceza muhakemesi sırasında mahkemece varlığının bilinmemesi veya bilindiği hâlde olay ya da delile ulaşılmaması gerekir." (Ahu Karakurt, Ceza Muhakemesi Hukukunda Muhakemenin Yenilenmesi,

Ankara, 2009, s. 111.), "Mahkemece yargılama sırasında bilinmeyen, bilindiği hâlde ulaşılamayan ve bu nedenle de kısmen veya tamamen hükmün kurulmasında dikkate alınmamış olan delil yeni delildir." (İlhan Akbulut, Ceza Muhakemesi Usulü Hukukunda Muhakemenin İadesi, İstanbul Barosu Dergisi, Cilt 78, 2004/4, s. 1559.), "Yeni olaylar veya yeni deliller ortaya konulup da bunların yalnız başına veya önceden sunulan delillerle birlikte göz önüne alındıklarında sanığın beraatini veya daha hafif bir cezayı içeren kanun hükmünün uygulanması ile mahkûm edilmesini gerektirecek nitelikte olması yargılamanın lehe yenilenme nedenidir." (Sevi Bakım, Ceza Muhakemesi Hukukunda Yargılamanın Yenilenmesi, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, Özel Sayı, Prof. Dr. Nur Centel'e Armağan, İstanbul, 2013, s. 933.) şeklinde görüşlere yer verilmiştir.

Diğer taraftan, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi, 1412 sayılı CMUK'da temyize ilişkin hükümler içerisinde düzenlenmişken, 5271 sayılı CMK'da olağanüstü kanun yolları kısmında yer almıştır. 1412 sayılı CMUK'nın 322/4. maddesi; "Ceza dairelerinden birinin kararına karşı Cumhuriyet Başmüddeiumumisi, ilamın kendisine verildiği tarihten otuz gün içinde Ceza Umumi Heyetine itiraz edebilir." biçiminde iken, 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesi; "Yargıtay ceza dairelerinden birinin kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, re'sen veya istem üzerine, ilâmın kendisine verildiği tarihten itibaren otuz gün içinde Ceza Genel Kuruluna itiraz edebilir. Sanığın lehine itirazda süre aranmaz." şeklinde düzenlenmiştir.

Görüldüğü üzere, 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesinde yer alan "lehe itirazda süre aranmayacağına" ilişkin cümle dışında madde metinleri benzerlik arz etmektedir.

07.2012 tarihinde yürürlüğe giren 6352 sayılı Kanun'un 99. maddesiyle, CMK'nın 308. maddesine;

"(2) İtiraz üzerine dosya, kararına itiraz edilen daireye gönderilir.

(3) Daire, mümkün olan en kısa sürede itirazı inceler ve yerinde görürse kararını düzeltir; görmezse dosyayı Yargıtay Ceza Genel Kuruluna gönderir." şeklindeki (2) ve (3) numaralı fıkralar eklenmek suretiyle madde son şeklini almıştır.

Temyiz incelemesi sonucu Yargıtay ilgili Ceza Dairesince hükme ilişkin karar verilmesiyle olağan kanun yolları sona ermektedir. Bu aşamadan sonra ancak CMK'nın 308. maddesi uyarınca olağanüstü kanun yolu olan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazı gündeme gelebilecektir.

5271 sayılı CMK'nın olağanüstü yasa yolları bölümünde yer alıp 308. maddesinde düzenlenen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazının, Özel Ceza Daire kararlarındaki hukuka aykırılıkların, Ceza Genel Kurulu tarafından giderilmesini isteme ve bu yolla içtihat birliğini sağlama işlevinin yanı sıra kamuoyunun tatminini amaçlayan diğer bir yönü de bulunmaktadır. Ancak bu kanun yolu ile hangi hukuka aykırılıkların denetleneceği yönünde gerek 1412 sayılı CMUK'nın 322/4. maddesinde, gerekse 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesinde bir açıklık bulunmamaktadır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının kapsamı günümüze kadar çeşitli Ceza Genel Kurulu kararlarına konu olmuş, bu bağlamda; "Eleştiriye ilişkin düşüncelerin reddine dair daire kararlarının itiraz olunabilecek nitelikte kararlardan olmadıkları" (16.11.1964 tarih ve 470-464 sayı), "Kabule göre yapılan bozmalara karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yoluna başvurmayaacağı" (17.03.1998 tarih ve 18-91 sayı), "Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının olağanüstü bir kanun yolu olması nedeniyle sonuca etkili olmayacak türden hukuka aykırılıkların bu kanun yoluna konu olamayacağı" (30.11.2010 tarih ve 233-241 sayı), "Yargıtay Ceza Daireleri tarafından verilen sanığın tutukluluk hâlinin devamına ilişkin kararlara karşı, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının olağanüstü itiraz kanun yoluna başvurma yetkisinin bulunmadığı" (29.03.2011 tarih ve 49-28 sayı), "Görev konusunun Yargıtayca inceleme konusu dahi yapılamayacağı bir durumda, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kesin nitelikteki merci tayini kararını hükümsüz kılacak bir

sonuç doğmasına neden olacak şekilde itiraz kanun yoluna başvurma imkânının bulunmadığı" (27.12.2011 tarih ve 158-296 sayı) kabul edilmek suretiyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisinin belirli yönlerden sınırlandırılması gerektiğine karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca itiraz kanun yoluna başvurabilmesi için hukuka aykırılık hâlinin ciddi boyutlara ulaşması gerektiği, sonuca etkili olmayan kanuna aykırılıkların bu yöntemle denetlenmesinin, itirazın amaç ve kapsamıyla bağdaşmayacağı söylenebilecektir.

Bu açıklamalar ışığında uyuşmazlık konusu değerlendirildiğinde;

Sanıklar ... ve ...'ın nitelikli dolandırıcılığa teşebbüs ve özel belgede sahtecilik suçlarından Yerel Mahkemece mahkûmiyetlerine karar verildiği, hükümlerin sanıklar müdafileri ve katılan ... vekili tarafından temyiz edildiği, yapılan inceleme sonucu Yargıtay 15. Ceza Dairesince mahkûmiyet hükümlerinin nitelikli dolandırıcılığa teşebbüs suçu yönünden onanmasına, özel belgede sahtecilik suçu yönünden ise düzeltilerek onanmasına karar verilmek suretiyle kesinleştiği, akabinde sanık ... müdafisinin istemi üzerine Ulusal Kriminal Büro tarafından düzenlenen 12.04.2019 tarihli rapor alındıktan sonra sanıklar müdafilerinin Ulusal Kriminal Büro raporunda suça konu belge üzerinde Yerel Mahkemenin gerekçeli kararında sözü edilen fulaj izlerinin tespit edilmediğinin belirtildiği, bu hâliyle mahkûmiyet hükmüne esas alınan uzmanlık raporunun içeriğinin gerçeği yansıtmadığı gerekçesiyle yargılamanın yenilenmesi talebinde buldukları, Yerel Mahkemece talebin reddine karar verildiği, bu karara itirazın da mercisince reddedildiği anlaşılmaktadır.

Hükmün kesinleşmesinden sonra sanıklar müdafilerinin yargılamanın yenilenmesi isteminin Yerel Mahkemece reddi kararına itirazın mercisince reddine ilişkin karara yönelik kanun yararına bozma istemine gerekçe olarak ileri sürülüp Özel Dairece yargılamanın yenilenmesi için gerekli şartları taşıdığına karar verilen Ulusal Kriminal Büro tarafından düzenlenen rapor ile Adli Tıp Kurumu tarafından düzenlenen raporun kesinleşmiş hükümlere karşı kabul edilmiş olağanüstü bir kanun yolu olan ve kesin hükmün dokunulmazlığının istisnasını oluşturan yargılamanın yenilenmesi talebi bakımından incelenmesi sonucunda; her ne kadar Yerel Mahkemece kararın gerekçesinde "...Sanık ..."ın şirkete ait bir kısım evrakı katılana imzalatırdığı sırada Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğüne düzenlenen 04.10.2012 tarihli rapordan anlaşılacağı üzere, fulaj izlerinden üzerinde 'ANKARA, şubeniz nezdindeki, 23.000 ve yirmi üç bin' ibareleri bulunan belgeyi de imzalatıldığı, akabinde bu belgenin üzerindeki yazıların sanıklar tarafından silindiği, sonrasında suça konu bu belgeyi alacaklısı diğer sanık ..., borçlusu katılan, tanzim tarihi 15.03.2007, ödeme tarihi 31.12.2008 ve borç miktarı 200.000 TL olarak borç senedi şeklinde dolduran sanıkların, suça konu sahte belgeyle katılan aleyhine Karabük ilinde icra takibi başlattıkları," şeklinde bir açıklamaya yer verilmiş ise de Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğünden alınan 04.10.2012 tarihli ve 2415 sayılı uzmanlık raporunda suça konu belge üzerinde katılanın başka bir belgeye atılmış imzasına ait fulaj izi tespit edildiğinin, suça konu belgenin kıyaslanması amacıyla gönderilen 16.02.2007 tarihli banka talimat yazısı üzerinde ise katılanın başka bir belgeye atılmış imzasına ait fulaj izine ilave olarak başka bir belge üzerine yazılmış "ANKARA", "şubeniz nezdindeki", "23.000" ve "yirmiüçbin" ibarelerine ait fulaj izlerinin de bulunduğu belirtilmesi, Ulusal Kriminal Büro tarafından düzenlenen 12.04.2019 tarihli ve 030419-03 sayılı raporunda suça konu belge üzerinde herhangi bir fulaj izi/izlerinin tespit olunmadığının, ayrıca "ANKARA", "şubeniz nezdindeki", "23.000" ve "yirmiüçbin" ibarelerinin yazılıp silindiğine ve belge üzerinde silinti, kazıntı olduğuna dair somut bir bulgu olmadığının belirtilmesi nedenleriyle her iki bilirkişi raporu arasında suça konu belge üzerinde "ANKARA", "şubeniz nezdindeki", "23.000" ve "yirmiüçbin" ibarelerine ait fulaj izlerinin bulunmaması bakımından herhangi bir çelişkinin ve dolayısıyla hükme esas alınan uzmanlık raporunda sahteciliğin söz konusu olmaması, uzmanlık raporunun sahte olarak düzenlendiğine dair bir soruşturma, kovuşturma ya da kesinleşmiş hükmün de bulunmaması, ayrıca Adli Tıp Kurumu raporundaki tespitlerin sanıkların işledikleri kabul edilen suçların unsurlarına etki edecek ve sanıkların beraatlerini veya daha hafif bir cezayı içeren kanun

hükmünün uygulanması ile mahkûm edilmelerini gerektirecek nitelikte olmaması, Yerel Mahkemece Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğü uzmanlık raporundan başka sanıkların savunmaları, tanık ...'nin beyanı, Karabük İcra Hukuk Mahkemesinin 01.03.2010 tarihli ve 465-103 sayılı kararı, Karabük Defterdarlığı ile banka cevabi yazıları ve sanık ... hakkında yapılan sosyal ve ekonomik inceleme tutanağı ile farklı zamanlarda verildiği iddia edilen borç paralara ilişkin herhangi bir belge ibraz edilmemiş olmasının da sanıklar hakkında kurulan mahkûmiyet hükümlerine gerekçe olarak gösterilmesi ve nihayet olağanüstü bir kanun yolu olarak yargılamanın yenilenmesi için kanunda sayılan nedenlerden birisinin gerçekleşmesinin ve hatanın giderilebilmesini sağlayacak başka bir yol olmamasının gerekmesi hususları birlikte değerlendirildiğinde; Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğü uzmanlık raporunda suça konu belge üzerinde "ANKARA", "şubeniz nezdindeki", "23.000" ve "yirmiüçbin" ibarelerine ait fulaj izleri bulunduğu dair herhangi bir tespitin söz konusu olmadığı, Ulusal Kriminal Büro ile Adli Tıp Kurumu raporlarının yalnız başına veya daha önceden sunulan delillerle birlikte göz önüne alındıklarında sonuca etkili olacak yeni olay veya delil niteliğinde olmadıkları ve dolayısıyla yargılamanın yenilenmesi şartlarının gerçekleşmediği ancak temyiz incelemesi sonucu onanarak kesinleşen hükümler yönüyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının sanık lehine itiraz yoluna gitmesinin mümkün olduğu kabul edilmelidir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının kabulüne karar verilmelidir.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının KABULÜNE,

Yargıtay 15. Ceza Dairesinin 19.10.2020 tarihli ve 5902-9963 sayılı kanun yararına bozma isteminin kabulü kararının KALDIRILMASINA,

Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 10.10.2019 tarihli ve 1291 değişik iş sayılı usul ve yasaya uygun ret kararının ONANMASINA,

Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİ EDİLMESİNE, 08.07.2021 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.